

Wo in uns Dörp oll Hüser stahn,
de Lüüd mal eins tau Faut noch gahn,
wo man noch plattdütsch sick vertellt,
dor bün ick tau Hus, dat is miene Welt!

Wo uns Jehann mit Vadding spält,
ein lüttet Leed so mal eins nich fählt,
wo Gröbing uns von sick vertellt,
dor bün ick tau Hus, dat is miene Welt!

Wo unsen Hund den'n Kater jagt,
de Biber nachts de Bööm angnagt,
wo Vagel Bülow früh sick meld't,
dor bün ick tau Hus, dat is miene Welt!

Wo all de Voegel quinkeliern,
de Kuckuck röppt dor ut de Fiern,
wo Blaumen bläuhn up Wisch un Feld,
dor bün ick tau Hus, dat is miene Welt!

Wo nich blot jeder denkt an sick,
wo man sick hoegt ok tau anner Glück,
wo Nahwers Hülپ noch ümmer gelt,
dor bün ick tau Hus, dat is miene Welt!

(Mel.: Trad. On the Banks of Ohio/
Text: Klaus-Jürgen Schlettwein)